

Sbor Českobratrské církve evangelické v Horních Počernicích

Sborový dopis 1/2017

ročník XVI.

velikonoční číslo vychází 9. dubna 2017

Jidáš vzal s sebou oddíl vojáků, k tomu stráž od velekněží a farizeů, a přišli tam s pochodněmi, lucernami a zbraněmi. Ježíš, který věděl všechno, co ho má potkat, vyšel a řekl jim: „Koho hledáte?“ Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“ Řekl jim: „To jsem já.“ Stál s nimi i Jidáš, který ho zradil. Jakmile jim řekl „to jsem já“, couvli a padli na zem. Opět se jich otázal: „Koho hledáte?“ A oni řekli: „Ježíše Nazaretského.“ Ježíš odpověděl: „Řekl jsem vám, že to jsem já. Hledáte-li mne, nechte ostatní odejít.“

Janovo evangelium 18, 3–8

Milé sestry a milí bratři,

podle svědectví evangelisty Jana položí Ježíš těm, kdo ho přicházejí zatknout, dvakrát za sebou stejnou otázku: „Koho hledáte?“ Dobře ví, že hledají jeho, ale jako by si měla ta obrovská přesila po zuby ozbrojených vojáků sama uvědomit, jak je jejich počínání absurdní. Koho vlastně hledají? Čekají, že najdou dobře připraveného povstalce, který bude se svými věrnými vzdorovat až do poslední kapky krve? Kdo je vlastně ten Ježíš, jehož smrt a vzkříšení si o Velikonočních připomínáme? Čím je a čím není? Evangelista Jan tu ukazuje na naprostý protiklad hrubé moci násilí na jedné straně a bezbrannosti Ježíšovy na straně druhé. Ježíše přichází zatknout nejen ozbrojená kohorta vojáků, ale také chrámová stráž. Mají s sebou zrádce Jidáše, který je dovede do Getsemanské zahrady, protože ví, kde Ježíš s učedníky nejčastěji v noci pobývá. Všechno je dokonale promyšleno a připraveno, jakýkoli odpor bude marný. Ten hledaný nemůže uniknout...

Ale Ježíš se neskrývá ani neutíká, nýbrž jde s prázdnýma rukama celé této vojenské a policejní mašinérii vstříc: „Koho hledáte?“ Odpověděli mu: „Ježíše Nazaretského.“ Řekl jim: „To jsem já.“ A tu se stane něco nečekaného. Vojáci a stráž couvají. Připomíná to scénu z válečného filmu, ve kterém se armáda

dává na ústup, protože už ví, že bitva je ztracena. Moc násilí se hroutí a jeho nositelé padají před bezbranným Ježíšem jako před vítězem na zem.

Tak tomu rozumí ve své víře evangelista Jan: Ten Ukřižovaný je silnější než všechno násilí světa. Právě jemu patří budoucnost a ne těm, kdo jenom řinčí zbraněmi a rozšiřují prostor své moci tak, že druhé lidi likvidují, nebo je chtějí ovládat. Když Jan vypráví o posledních dnech před Ježíšovým ukřižováním, nejde mu tolik o přesný kronikářský záznam událostí, ale je to především jeho vyznání víry, že právě ten Ukřižovaný je vítěz. Právě v Ježíšově oběti na kříži a v jeho odpuštění vítězí Boží láska, která má v lidském životě, ale i v našem světě větší sílu a moc než všechno zlé, sobecké a násilnické, co nakonec ukazuje ke smrti a ne k životu.

Setkání bezbranného Ježíše s vojáky a stráží v plné zbroji je pro evangelistu Jana svědectvím o vítězství Boží lásky a Božího odpuštění nad hříchem, zlobou a nenávistí. Ten bezbranný vítěz otvírá svou obětí a vzkříšením nový život, ke kterému zve i nás. „Dej, Bože, ať umíme přát všem lidem kolem nás, tu sílu, kterou mít a znát nás naučil tvůj hlas. Hlas, který přišel na zemi a zazněl na kříži, hlas, k němuž všechno stvoření nevědouc vyhlíží...“ Je tu bezbranná síla Boží, která ale může všechno proměňovat. Tuto sílu Božího odpuštění a Kristovy oběti si připomínáme o Velikonocích. „Neskládejte v mocných naději, v síle jejich, která skály láme, ochabne dřív nebo později, nedoufejte v zdání, které klame. Ty jsi hoden žehnání a chvály, tvoji moc a sílu slavíme, před tebou se Pane Kriste, králů králi, dobrovolně skláníme.“ Apoštol Pavel mluví o bláznovství kříže, které se ale pro toho, kdo uvěří, stává Boží mocí a moudrostí. To chce povědět svým svědectvím i Jan: Boží odpuštění a bezbranná láska už skrytě zvítězila, už se z ní dá žít, už teď nás posiluje, už teď je to moc, která si nás získává, už teď nás osvobozuje a mění náš život. „Vláda jeho není na chvíli, pravda věčně platí v jeho říši, v jeho panství není násilí, blaze tomu, kdo hlas jeho slyší. // Žíznivým dá napít z pramene, nedolomí nalomenou třtinu, proměňuje srdce kamenné, odpustí i zbloudilému synu.“

„Koho hledáte?“, ptá se Ježíš. A dodává: „Hledáte-li mne, nechte ostatní odejít.“ Teď jde o jeho poslání a o cestu, kterou půjde jen on sám. Tím zatím chrání své učedníky a umožní jim odchod. Tak podle Janova evangelia zachovává všechny, kteří mu byli svěřeni, jak slíbil ve své modlitbě za učedníky. Ale ne jenom to. Zatímco ostatní evangelisté a především evangelista Marek zdůrazní, že učedníci se ve strachu rozutekli a Ježíš zůstal zcela opuštěn, tady je smysl

této scény jiný. Boží dílo záchrany a spásy nemůže na sebe totiž vzít nikdo jiný, než Ježíš sám. Je to jen on, kdo svou obětí snímá hřích světa. Je to on, kdo nám otvírá nový přístup k Bohu, k sobě samým i k druhým lidem. Nejsou to ani jeho učedníci, není to ani jeho církev. I my můžeme k Pánu Ježíši pouze odkazovat. Tak jako to dělal a říkal Jan Křtitel: On, ten bezbranný Boží Beránek musí růst a já se menšit. Co nejméně zaclánět, co nejméně se stavět Kristu do cesty. Nezaštiňovat Boží světlo, které přišlo v celém životě, smrti i vzkříšení Pána Ježíše Krista mezi nás a které i my sami tolik potřebujeme. Ať toto světlo Kristova odpuštění svítí i do našeho života.

Petr Firbas, kazatel sboru

Několik velikonočních meditací a jedna báseň

Z knihy **Veliké Boží pozvání** od německého evangelického teologa a faráře Wernera Krusche (1917–2009):

Máme před sebou zavrženého Ježíše, který se ujímá těch, kdo ho zavrhnou. „Otče, odpusť jim, protože nevědí, co činí!“ Nepřibíjej ty, kteří mě přibíli! Nezamítej ty, kteří mne odmítli! Dej, ať jejich poslední slovo není tvé poslední slovo! Nevydávej je jejich vlastní nelidskosti, té, s jakou se obrátili proti mně! Neztracuj je, jak ztratili mne! Dej, ať rozhodnutí, které člověk vynesl proti vlastnímu životu, není poslední rozhodnutí, k němuž v životě lidstva došlo! Z této modlitby Ukřižovaného žije lidstvo až do dnešního dne.

Je důležité, že se Zmrtvýchvstalý ukázal učedníkům. Pro svědectví svědků je však mnohem důležitější, co jim ukázal: „Podívejte se na moje ruce a nohy, vždyť jsem to já!“ Já, který jsem visel na kříži. Nevstal jsem z mrtvých jako někdo jiný, ale jako ten, k němuž nezadatelně a nesmazatelně patří znamení Velikého pátku. Na věky budu Ukřižovaný. Moje cesta až na kříž není epizoda, jež patří minulosti. Patří ke mně – navždy.

Víra ve Zmrtvýchvstalého, který by neměl žádnou hmatatelnou souvislost s historickým Ježíšem a jeho pozemskou cestou, by byla naprosto scestná. „Podívejte se na moje ruce a nohy!“ Nohy, které kráčely cestou za chudými a bídými, ke stolu celníků a hříšníků. Na ruce: vkládal je na nemocné, žehnal jimi

dětem, spínal je k modlitbě, hrozil bouří, nepozvedl je nikdy proti žádnému člověku. Ruce probité hřeby. Tato cesta a tento kříž patří trvale k Ježíši.

Vítězství Velikonoc je vítězstvím tohoto zápasu.

„Podívejte se na moje ruce a nohy!“

Z knihy Tomáše Halíka **Oslovit Zachea:**

Co to znamená, být „svědky vzkříšení“? Samozřejmě jsme nebyli očitými svědky jeho vzkříšení jakožto nějaké události dávné minulosti – ostatně to nebyl nikdo, ani apoštolové. Znamená to, že jsme povoláni svým způsobem života dosvědčit, že Kristus je živý. Nejde o to přelíkat teologické teorie o tom, co to znamená, „vzkříšení o sobě“ (*an sich*). Máme osvědčit především to, že je živý *pro nás* a že je živý *i v nás*. A to nikoliv jen v onom vybledlém idealistickém smyslu, že „jsme přesvědčeni, že jeho myšlenky jsou platné a stále aktuální“, jak se to říká nad hroby „velkých zesnulých“. On je pro nás živý – nikoliv jakožto „učení“, jako ideologie, nýbrž jako *osoba*. A opět nikoliv jen jako „velký vzor“, to bychom byli zas v tom pietním háji s pomníky „velkých zemřelých“. Celá událost Krista, zahrnující jak jeho osobu, slova, činy, pozemský osud, tak i onu jeho mnohotvárnou přítomnost v běhu dějin křesťanství, tvoří živý proud, který uchvacuje a zúrodňuje náš život, pokud se mu otevřeme.

Vladimír Vokolek, **Mezi rybou a ptákem**

Pane Bože,
jak bych já mohl udělat jaro
sám udělaný z hlíny
podívej se jak se třesu
ruce si mnu do hrsti si dýchám
z mateřského tepla předčasně vyhnáný
sám sebe nezadýchám, sám sebe ne.
Přijď svatý Duchu nás dodýchat.

Milí členové a přátelé našeho sboru,

také letos je součástí velikonočního čísla Sborového dopisu zpráva o životě našeho sboru v roce 2016 a výkaz o hospodaření se schváleným rozpočtem na příští rok. **Děkujeme vám všem, kdo jste i v roce 2016 svými finančními dary sbor podpořili.**

Většina členů sboru už platí **salár** bankovním převodem na účet našeho farního sboru u FIO banky. Číslo je uvedeno na poslední straně Sborového dopisu. Vám, kdo jste zvyklí platit salár složenkou, složenku s variabilním symbolem do tohoto dopisu přikládáme.

Upozorňujeme také, že sbor zrušil k 8. lednu 2017 pevnou telefonní linku a má teď nový **sborový telefon** s číslem **733 424 080**, který je trvale umístěn ve farářském bytě. Mobilní číslo na bratra faráře zůstává ale i nadále v platnosti a je možné ho využít.

Protože dosavadnímu **staršovstvu** končí v tomto roce šestileté období jeho působení, proběhla v rámci letošního výročního sborového shromáždění také volba nového staršovstva. Členy a členkami nového staršovstva se stali:

sestra Alice Chamrádová

bratr Martin Hruběš

sestra Iva Mrklasová

bratr Vít Pudlovský

sestra Hana Seho

bratr Štěpán Zbytovský.

Prvním náhradníkem byl zvolen bratr Petr Budil a druhou náhradnicí sestra Pavla Vrbová. Během první schůze nového staršovstva 4. dubna proběhla volba kurátora a místokurátora. Kurátorem byl zvolen Martin Hruběš, místokurátorkou Hana Seho.

Členům staršovstva, kteří stáli v čele sboru od roku 2011, patří poděkování a novému staršovstvu vyprošujeme Boží požehnání a moudrost.

Zvu vás jménem staršovstva na všechna setkání našeho sboru a teď aktuálně k našim velikonočním bohoslužbám. Ve **čtvrtek 13. 4.** od 18 hodin se koná pašijní čtení z Matoušova evangelia, na **Velký pátek 14. 4.** a na **Velikonoční neděli 16. 4.** od 9:30 hodin bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně. Vzhledem

k tomu, že se Velký pátek stal státním svátkem, konají se velkopáteční bohoslužby dopoledne.

Přeji vám požehnané prožití velikonočních svátků.

Petr Firbas, kazatel sboru

Zpráva staršovstva o životě farního sboru ČCE

v Praze – Horních Počernicích

pro výroční sborové shromáždění 26. 3. 2017

V roce 2016 jsme se scházeli k nedělním bohoslužbám s průměrnou účastí 22 sester a bratrů. Při bohoslužbách sloužil 41x bratr farář Firbas, 4x bratr kurátor Martin Hruběš, 2x bratr farář Tomáš Bísek, bratr farář Jakub Malý, bratr senior Roman Mazur a bratr Zdeněk Halas, 1x sestra Eva Potměšilová, sestra Hana Seho a bratr farář Marek Lukášek. 9x byla vysluhována Večeře Páně. Poděkování patří všem, kdo bratra faráře zastupují také tehdy, když jako člen seniorátního výboru zajíždí do sborů Pražského seniorátu. Hudební doprovod zajišťují bratři Zdeněk Halas, Martin Hruběš a Jiří Eliáš. Už se stalo tradicí, že druhá společná píseň bývá s kytarou ze zpěvníčku *Svíta*. Děti se sešly v nedělní škole 35x, s průměrnou účastí 3. 27x vedla nedělní školu sestra Mája Firbasová, 7x sestra Adéla Zbytovská a jednou sestra Marta Šturcová. Účast dětí v minulém roce opět kolísala. Koncem roku se ale vytvořila skupinka ochotných maminek, které se rozhodly častěji zapojit do nedělního vedení dětí, a tak si vyučování v nedělní škole rovnoměrněji rozdělit. Tuto aktivitu velmi vítáme. Děti s bratrem farářem v loňském roce opět nacvičily vánoční hru a na závěr školního roku, kdy se konal sborový den se společným obědem na zahradě, hru o milosrdném Samařanu. Letošní dětský sborový tábor se konal koncem srpna na skautské základně neda-leko Bystřice nad Pernštejnem. V září začal bratr farář nově vyučovat děti v základní škole Ratibořická. Iniciativa se setkala se vstřícným postojem vedení školy, snad se podaří spolupráci ještě víc rozšířit. V loňském roce se také začali s bratrem farářem scházet dva konfirmandi, Kateřina Seifrtová a Metoděj Dašek. Konfirmační slavnost plánujeme na květen 2018. Novým členem našeho sboru se v uplynulém roce stal bratr Karel Vokál.

Několik rodin z našeho sboru strávilo začátkem června společný víkend v evangelickém středisku v Chotěboři. Sborového zájezdu do škvoreckého sboru, kde se zároveň pravidelně setkáváme také s Uhřetěveskými, se v květnu zúčastnilo méně členů našeho sboru, než bývá obvyklé. Odpolední vycházka do Pošembeří se ale i v menším počtu vydařila.

Na podzim se na bratra faráře obrátilo vedení Domova seniorů v Dřevčicích, a od října se tam již konají každý týden bohoslužby, které připravuje bratr farář střídavě s kolegou z evangelického sboru v Brandýse nad Labem.

Několik členů našeho sboru se také v loňském roce zapojilo do aktivit mezinárodního projektu sborů v Praze, Marburgu a Zürichu - TRIPOLIS. V rámci projektu se konají společné akce, nejčastěji spojené s reformačními výročími tohoto desetiletí. V loňském roce se sestra Hana Seho zúčastnila s bratrem farářem setkání v Zürichu a v říjnu, ještě s bratrem Vojtěchem Mrklasem, projektu věnovanému mezináboženskému dialogu v Marburgu.

Také v loňském roce se v adventu konal v našem sboru prodej výrobků FAIR TRADE. Tentokrát vše organizačně zajišťovali manželé Hrubešovi. Tradicí už se stala příprava chlebů a vaření polévky pro naše spoluobčany bez domova v okolí Hlavního nádraží. Zatím se náš sbor do této iniciativy Pražského seniorátu zapojuje 4x v roce. Je to jedna z mála příležitostí, kdy se jako sbor podílíme na něčem, co překračuje hranice sboru směrem ven k potřebným, a to je vždycky dobře.

Schůzky „nejen střední generace“ se konaly 8x s programem hostů i domácích. Účast bývá od 8 do 12. Setkávání nad Biblí pokračovala na faře i v rodinném prostředí v Klánovicích a Újezdě nad Lesy. Po výkladech ze starozákonního proroka Ozeáša se od září zamýšlíme nad nejstarším evangeliem podle Marka. Výhodou biblických hodin je možnost společného rozhovoru nad textem. V poslední době bývá tento rozhovor velmi intenzivní. Kdo chcete s námi nad Biblí takto přemýšlet, jste srdečně zváni.

V lednu se konal ekumenický Alianční týden modliteb, do kterého se zapojuje také náš sbor. Účast bývá ale malá. V březnu se některé ženy z našeho sboru zapojily do přípravy Světového dne modliteb, který se tentokrát v Horních Počernicích konal v Evangelické církvi metodistické.

Od října jsme v rámci ekumenických vztahů bezplatně propůjčili naši modlitebnu ke konání nedělních bohoslužeb Církve československé husitské, která provádí celkovou rekonstrukci svých bohoslužebných prostor.

V březnu proběhla opakovaná volba bratra Petra Firbase za faráře sboru. Podle řádů naší církve musí nová volba kazatele proběhnout po deseti letech kazatelova působení v jednom sboru. Volbu vedl bratr senior Roman Mazur. Ten pak ještě jednou kázal v našem sboru v neděli 6. listopadu v rámci seniorátní vizitace, které se za seniorátní výbor zúčastnila také sestra seniorátní kurátorka Zdena Skuhrová.

V loňském roce dostala novou podobu také čelní stěna naší modlitebny. Musíme jen ještě dořešit otázku osvětlení. Dík za návrh a pomoc při jeho realizaci patří sestře architektce Haně Seho.

Myslíme také na členy našeho sboru, kteří v uplynulém roce procházeli těžkým obdobím. Jsme vděční Pánu Bohu za naději a posilu, kterou smíme společně čerpat z evangelia. V červenci zemřela dlouholetá členka našeho sboru, sestra Slavěna Rajchertová, a 31. srpna zemřela sestra Věra Pokorná. Jsme Pánu Bohu vděční za jejich život.

Jsme vděční za každý projev živé víry, za sborové modlitebníky i za osobní křesťanskou angažovanost bratří a sester na místech, kde pracují, i za jejich angažovanost ve věcech veřejných.

Schůzky staršovstva se konají pravidelně první úterý v měsíci kromě letních prázdnin: celkem se konalo deset schůzí. Průběh schůzí je také pravidelný: na začátku biblické zamyšlení připravené jedním z presbyterů, schválení zápisu z předchozí schůze a informace o stavu sborových financí. Pak následuje aktuální program jednání. Na závěr jsou obsazovány služby při nedělních bohoslužbách na následující měsíc.

Staršovstvo bylo sedmičlenné s jedním náhradníkem. Osmým členem je z titulu své funkce farář, který je v našem sboru zároveň předsedou staršovstva, který připravuje program a schůze vede. Celkem tedy může být na jednání přítomno devět osob; průměrná účast v roce 2016 byla přibližně sedm. Staršovstvo rozhoduje na základě konsensu, k hlasování se přistupuje výjimečně, zejména když je to nutné kvůli dodržení procesních pravidel.

Všechny důležité události a rozhodnutí, které jsou obsahem této výroční zprávy, byly projednány, př. schváleny staršovstvem. Z těch, které do širšího povědomí sboru tolik neproniknou, bych některé zmínil: Rozhovor o některých detailech bohoslužebného pořadu, o úloze službu konajícího laika; také při Večeři Páně. Staršovstvo projednává návrhy změn církevního zřízení, k nimž zaují-

má stanovisko, jež pak odesílá Seniorátnímu výboru k projednání na konventu. Každý člen staršovstva vyplňoval za sbor poměrně obsáhlý vizitační dotazník. Projednána byla opakovaná volba faráře Petra Firbase do konce roku 2020.

Staršovstvo ze svých řad volí zástupce sboru na seniorátní valné shromáždění (konvent): v minulém roce to byli Martin Hruběš a Daniela Bísková.

Zatím se nepodařilo vytvořit nové webové stránky sboru, které sice obsahují aktuální informace, ale vzhledově i strukturou jsou zastaralé. Konkrétně se nepodařilo získat člověka, který by uměl vytvořit moderní webovou stránku a byl ochoten ji pak spravovat.

Staršovstvo se při seniorátní vizitaci přihlásilo ke svému dříve vyjádřenému přesvědčení, že ČCE by se měla stát finančně samostatnou z vlastních zdrojů a finanční prostředky z tzv. restitučních náhrad by měly být z převážné části využity pro diakonické projekty. Tento názor je v rámci celé ČCE menšinový. Sbor je nyní v dobré finanční kondici díky štědrosti jeho členů, nicméně jsme teprve na začátku cesty k samofinancování a odvody do Personálního fondu budou nadále nekompromisně růst. Proto je důležité v dárcovské ochotě neochabovat, spíše je potřeba počítat s tím, že ve výhledu deseti až dvaceti let bude muset ještě vzrůst. Budme na to připraveni.

Zmiňuji to v souvislosti s tím, že pozorujeme nenápadné zmenšování našeho sboru. Malé společenství, jakým jsme, je citlivé na přírůstky či úbytky i jednotlivců. Podobně jako jsou malé, izolované ekosystémy citlivé i na nepatrné výkyvy v kvalitě prostředí. Zamýšlím se nad tím i proto, že volíme nové staršovstvo. Mimo jiné bude mít před sebou velký úkol: výběr a volbu nového kazatele (nejpozději v roce 2020). Chtěl bych nás povzbudit k maximální otevřenosti sboru a vědomému odhodlání následovat Krista, které se projeví i vzájemnou soudržností.

Výkaz hospodaření 2016, rozpočet 2017

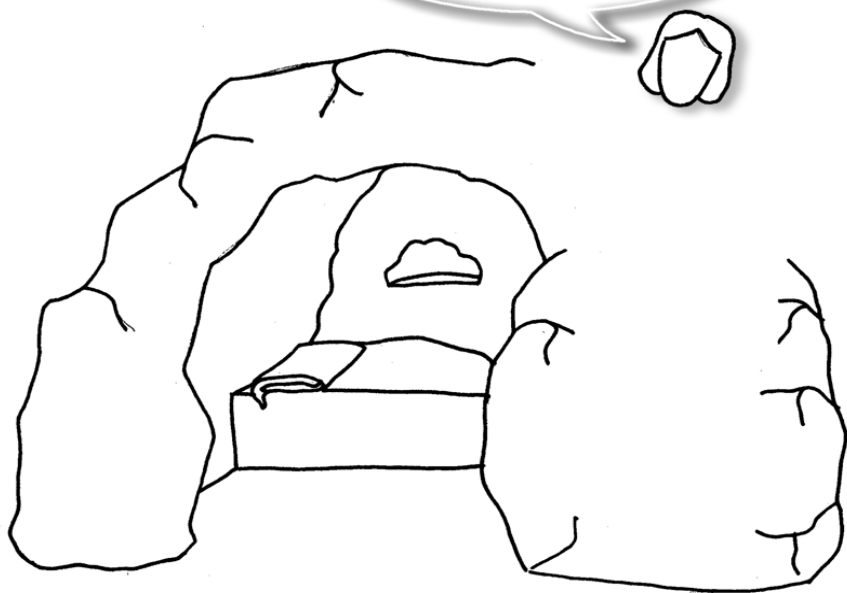
Č.	Ukazatel	2016 rozpočet	2016 skutečn.	2017 rozpočet
1	Spotřební a kancel. materiál, zboží	20,000.00	17,913.00	20,000.00
2	Spotřeba energie	85,000.00	64,813.00	65,000.00
4	Běžná údržba	32,675.00	870.00	200,000.00
5	Cestovné	6,000.00	7,112.00	8,000.00
6	Prezentace - křesť. služba a sbor.pohošt.	10,000.00	3,386.00	7,000.00
7	Telekomunikace	12,000.00	10,776.00	10,000.00
9	Spotřeba ostatních služeb	20,000.00	59,795.00	60,000.00
11	Daně a poplatky	600.00	595.00	600.00
12	Poskytnuté dary	20,000.00	500.00	500.00
13	Odvod repartic seniorátních	5,932.00	5,932.00	6,138.00
14	Odvod repartic celocírkevních	12,493.00	12,493.00	12,430.00
15	Odvod do PF	92,300.00	92,300.00	100,000.00
19	Ostatní náklady	5,000.00	5,979.00	6,332.00
21	Náklady celkem	322,000.00	282,464.00	496,000.00
22	Sborové sbírky	30,000.00	32,382.00	34,000.00
23	Dary tuzemské	16,000.00	6,500.00	7,000.00
25	Salár	180,000.00	199,450.00	200,000.00
26	Příjmy z hosp. činnosti	78,000.00	97,200.00	90,000.00
27	Ostatní sbor. příjmy	18,000.00	12,000.00	15,000.00
31	Výnosy celkem	322,000.00	347,532.00	346,000.00
32	Hospodářský výsledek	0.00	65,068.00	-150,000.00

	AKTIVA	K 1.1.2016	K 31.12.2016
	AKTIVA CELKEM	9,220,829	9,287,280
A.I.	Dlouhodobý majetek DHM+DNHM	9,012,390	9,012,390
A.III.	Oprávky	-141,770	-141,770
B.II.	Pohledávky celkem	53,350	58,650
B.III.	Krátkodobý finanční majetek	296,859	358,010

	PASIVA	K 1.1.2016	K 31.12.2016
	PASIVA CELKEM	9,220,829	9,287,280
A.	Vlastní zdroje celkem	9,139,861	9,199,129
A.I.	Vlastní jmění	8,906,128	8,906,128
A.II.	Fondy	140,574	227,933
A.IV.	Účet výsledku hospodaření		65,068
A.V.	VH ve schv.řízení	93,159	
B.	Cizí zdroje	27,618	29,501
B.III.	Krátkodobé závazky	27,618	29,501
C.	Jiná pasiva (časové rozlišení)	53,350	58,650

KDYŽ DOŠLY KE HROBU, UVIDĚLY, ŽE NÁHROBNÍ KÁMEN
JE ODVALENÝ. SEDĚL NA NĚM ZÁŘIVĚ BÍLÝ ANDĚL A TEN
JIM ŘEKL:

„NEBOJTE SE!“

DOKRESLI ANDĚLA SEDÍCÍHO NA KAMENI.

A POTOM POKRAČOVAL: „VÍM, ŽE HLEDÁTE JEŽÍŠE.
NENÍ TU, BYL VZKŘÍŠEN Z MRTVÝCH.
BĚŽTE A ŘEKNĚTE TO JEHO UČEDNÍKŮM!“

Program sborových setkání v dubnu 2017

Květná neděle 9. 4.	bohoslužby v 9:30
Čtvrtek 13 4.	čtení pašijního příběhu podle evangelisty Matouše v 18:00
Velký pátek 14. 4.	bohoslužby v 9:30 s Večeří Páně
Velikonoční neděle 16. 4.	bohoslužby v 9:30 s Večeří Páně
neděle 23. 4.	bohoslužby v 9:30
neděle 30. 4.	bohoslužby v 9:30

Během bohoslužeb děti odcházejí před kázáním do nedělní školy.

Biblické hodiny na faře v 18:30, v Klánovicích a v Újezdě v 17:00

st 5. 4. u Eliášových v Klánovicích	st 12. 4. na faře
st 19. 4. u ses. Pfannové v Újezdě	st 26. 4. na faře

Výuka v zelenečské škole - čtvrtek ve 14:00

Výuka ve škole Ratibořická - středa v 15:00

Setkání konfirmandů - pondělí ve 14:45

Bohoslužby v Domově seniorů v Dřevčicích 12. a 26. 4. v 10:15

Setkání nejen střední generace: čtvrtek 20. 4. v 19:30 na faře

Ing. Arch. **Hana Seho** bude vyprávět o svém pobytu na **Filipínách**
(s promítáním)

Do všech shromáždění našeho sboru jste srdečně zváni!

Úřední hodiny kazatele: úterý 16:00–17:30, čtvrtek 9:00–11:00.

Adresa farního sboru: Třebešovská 2101/46, Praha 9 - Horní Počernice, PSČ 193 00

Bankovní spojení: č. ú. 2400484971/2010, Telefon sboru: 281 922 216

Mobil kazatele: 776 303 960, Mobil kurátora: 737 645 375, 602 160 117

www stránky sboru: <http://horni-pocernice.evangnet.cz>